

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۳/۱۶

عارف عباسی

درد و دعای فراوان

به روح پر فتوح مبارزین و سپاهیان گم نام
نهضت آزادی خواهی افغانستان!

افغانستان و ملت افغان نباید قیام ۲۴ حوت سال ۱۳۵۷ هـ ش هرات را از یاد ببرند. یکی از متبازز ترین واقعات تاریخی این میهن در پهلوی صدها قیام مردمی، خود جوش شمال، جنوب، شرق و غرب به پاخیزی با شهامت و دلیرانه فرزندان سرسپرده آزادی هرات است.

قیامی که نظام بر سر اقتدار را هراسان، سراسیمه و وحشت زده ساخته در عالم ورشکستی، واماندگی و درماندگی بدار خود را با سوقيات نظامی به مدد طلبیدند. این قیام سترگ ملی به مزدوران کرملن فهماند که نه قوت زمین و آسمان و نه چال، حيله، فریب، تزویر و خدعه ات روحیه ملی و آزادی خواهی این ملت را درهم نه شکسته و نتوانست سر با غرور این ملت را به پای بدارش خم کند. بلکه به هر پیمانہ که بر جبر و فشار و استبدادش افزود نیروی مبارزه و مقاومت را بیشتر خروشان، جوشان و خیزان گردانید.

قیامی بود بس عظیم و بی نهایت هیبت ناک با دست خالی ولی عزم پولادین و عقیده راستین برای در هم شکست حلقه بردگی و اسارت و صیانت میراث نیاکان با شتافتن از دل و جان به سوی مرگ حتمی ولی با افتخار.

ولی دریغا و حسرتا، که مشیت خود فروخته ای بی وقار، بی عزت، تشنه قدرت و حرص جاه طلبی در فقدان درک هر نوع ارزش والای ملی با اعمال خائنه و ضد ملی بر به پا خیزی ها، قیام های جان بازانه سنگر داران آزادی، عزت، شرف و ناموس وطن را تحت سایه شوم کردار ننگین خود قرار داده و خون صدها

هزار افغان وطن پرست را به بهای ناچیز مورد معامله قرار داده و لکه سیاه بدنامی را بر دامن مبارزات قهرمانانه این ملت معتاد به آزاد زیستن پر افتخار زدند، و جانیان و دشمنان جهاد را در صف خود جا دادند. با کمال تأسف برای عوام الناس و دنیای بیرون بر بنیاد وحشت و بربریت تنظیم های متخاصم ذهنیت بس غیر عادلانه، غیر واقع بینانه حتی ظالمانه علیه جهاد و مجاهد ایجاد شد، که از یک طرف جنایات بی حد و حصر وطن فروشان اصلی را علیه این ملت برائت بخشید و به چاقوی منطق پوچ شان دسته داد و پیش بینی های آخرین سردمدار چاکر کرملن واقعیت پیدا کرد و از جانبی پر افتخار ترین مبارزات خود جوش مردمی را در لحاف کثیف تحریکات پاکستان و مداخله سازمان جاسوسی امریکا پیچاند.

نی هم وطن! نه در قیام های مردم بی دفاع کنر، هرات، چنداول، افشار، دارالامان و شیوکی و تظاهرات مکاتب دختران و نهضت های مقاومت مسالمت آمیز قشر تحصیل کرده و منور، اعتصابات اهل کسبه و بالاخره غریو های زمین لرزان «الله اکبر» شهر کابل و قیام های بلخ و ننگرهار و پکتیا و پکتیکا، قندهار، غزنه و بامیان نه آی. اس. آی. بود و نه سی. آی. ای.

با نهایت تأثر با سایه افگنی شوم اعمال ضد انسانی تنظیمی ها و تبلیغات حلقات وابسته به کرملن طوری که شاید و باید ما از این مبارزات تأریخی تکریم نکرده و تجلیل نمی کنیم و همچنان از سال ۲۰۰۱ بدین سو توسط سیاست های عمدی در درهم شکستن روحیه ملی ملت طرح ریزی شده و ملت را مصائب و رنج های کنونی چنان در خود پیچانده که در برابر چنین افتخارات بی تفاوت شده اند.

ارقام حقیقی قربانیان قیام ملی هرات در دست نیست و به مراتب بیشتر از آن است که نشر شده، کدام نظام زحمت احصائیه گیری واقعی را به خود داد. اما این قربانی شهرت پر افتخار و ماندگارش را درج تاریخ این کهساران نمود.

برای کسب معلومات مزید به کتاب محقق و دانشمند محترم داکتر سید عبدالله کاظم پیرامون قیام هرات مراجعه فرمایید.

تذکر: هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "ارشیف" شان رهنمائی شوند.